

ZITALKERIA.

(ON KANDIDO OLASKOAGA-KO NERE ADISKIDE MAITEARI DONEKITUA.)

Mendiskachoren egal batean
Aritz bat zan arkitutzen,
Iru auzoak berdiñ zutena
Biotzetik maitatutzen.

Gerria lodi, adarrak zabal,
Orriak eze eta usu,
Arri begira egon izandu
Ziraden zenbat jakintsu.

Neguan sortzen ziran uramill
Eta ekaitz aizetsuak,
Etziran aski garaituzeko
Aren sustar indartsuak.

Pi pi kantari kabugabeko
Amodiokin goizetan,
Ikusten ziran chori politik
Sardaskachoen gañetan.

Pozez beterik udaberrian
Etorri oi ziran ara,
Euren guraso zarrak moldatu
Zituzten kabichotara.

An ziran jaio, an ziran azi,
An udazken arte bizi;
An lore usai-dunen artean
Egaatu ziran lenbizi.

An bezelako libertaderik
Etzuten iñon arkitu,
Zeren etzien gaitzik egiten
Iñork, baizik pallakatu.

Amar eunki eta giago
Zituzten aen kabiak,
Eta betiro, zapuztu gabe,
Irauten zuten guziak.

Pakean eta zorionean,
Beñere etziran aspertzen,
Zerutarrezko kantachoakin
Jaunari esker ematen.

Patu gaiztoak ÷milla aingerua!
Ordea nai izan zuan,
Momorrocho bat zulaturikan
Lurra bere inguruan;

Izandu arren indar gabea,
Dollorra eta zitala,
Isill-işillik sustar sendoen
Artean sartu zedilla.

Lajatu zion aritz prestuak
Azala orchikatutzen;¹
Bai eta ere denborarekin
Bere barrenen sartutzen.

(1) Roer.

Bada, etzuen beñere uste
Ziola egingo gaitzik,
Egiten zion mesede ura
Gogoan beti idukirik.

Baña ¡ai! laster antz eman zion
Berandu zala oroitu;
Zeren momorro galgarri ura
Etzan lanetik gelditu.

Igo zanean oñetatikan
Biotzaren erdiraño,
Íšuri zion bere pozoia,
Suminki,¹ munetaraño.

Aritz gaišoak ezaguturik
Guchitzen bere indarrak,
Eta, aitutzen lenago senti
Zituan ezetasunak;

Nai zuan izan kanpora bota
Momorroa; baña alperrik;
Anbesteraño arkitutzen zan
Bere barrena sarturik.

Orduan zion esan ajika:
—¡Salkindaria! mintza ari:

Nik emana dek ostatu ori,
Eta gilltzen ni aiz ari?...

Bere burua gor egiñikan,
Batere kupida gabe,
Momorrochoa etzan gelditu
Bizigaiak kendu arte.

Andikan iru illabetera,
Zana len aĩn indartsua,
Arkitutzen zan lorerik eta
Orri gabe zimeldua.

Eror zitzaizkan adar sendoak,
Bai eta ere azala,
Eta, gelditu beti betiko
Igartua eta illa.

Irakorlea: onek ekarri
Erazten digu burura,
Chikitandikan ikasitako
Antziñako esaera.

Au da: *atzerri edo kanpotik*
Etorriko da gugana,
Gure echetikan, ustekabero,
Botatuko gaituena.

OTAEGI-KO KLAUDIO.

(1) Sañudo.